

2. Retten skal ex officio undersøge, om den sagsøgte institution har opfyldt forpligtelsen til at begrunde den anfægtede afgørelse.
3. Udvælgelseskomitéens forpligtelse til i henhold til artikel 5, stk. 6, i vedtægtens bilag III, at udarbejde en begrundet rapport, der tilstilles ansættelsesmyndigheden sammen med listen over egnede ansøgere, skal sætte denne myndighed i stand til at gøre korrekt brug af sin valgfrihed og til at vurdere, om Udvælgelseskomitéens afgørelser er uden mangler, eller om den på grund af et Udvælgelseskomitéen begået retsstridigt forhold skal se bort fra udvælgelsesprøvens resultater og indlede en ny procedure. Derfor skal ansættelsesmyndigheden oplyses dels om de generelle kriterier, Udvælgelseskomitéen har fastlagt, dels om hvorledes den har anvendt disse på ansøgerne.
4. En udvælgelseskomité skal præcist angive, hvilken af de i meddelelsen om udvælgelsesprøve fastsatte betingelser en ansøger ikke ses at have opfyldt. En udvælgelseskomité for en prøve med et stort antal ansøgere kan dog, på grund af de hermed forbundne praktiske vanskeligheder, på det første stadium blot tilsende ansøgerne en meddelelse om kriterierne for og resultatet af udvælgelsen samt give individuelle oplysninger senere til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom.
5. Når bedømmelsen af en ansøgers faglige erfaring forudsætter særlige kvalifikationer hos Udvælgelseskomitéens medlemmer, skal Retten alene prøve, om komitéens afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar vildfarelse.

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

13. december 1990 *

I sag T-115/89,

José María González Holguera, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, ved advokat Blanche Moutrier, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 16, avenue de la Porte-Neuve,

sagsøger,

mod

* Processprog: fransk.

Europa-Parlamentet ved juridisk rådgiver Jorge Campinos og kontorchef Manfred Peter som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af Udvælgelseskomitéens afgørelse i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve PE/126/LA (spansksproget sprogkonsulent), hvorved sagsøgeren blev nægtet adgang til prøverne,

har

RETTEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne H. Kirschner og J. Biancarelli,

justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 11. oktober 1990,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder

(udelades)

21 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Sagen admitteres, og der gives sagsøgeren medhold.
- 2) Annullation af Udvælgelseskomitéens afgørelse i forbindelse med den almindelige udvælgelsesprøve PE/126/LA benævnt »sprogkonsulent« (spansksproget), hvorved sagsøgeren blev nægtet adgang til prøverne.

- 3) Det statueres, at sagsøgerens tidligere faglige erfaring med oversættelse og beslægtede områder, skal tages i betragtning i den nye afgørelse.
- 4) De under udvælgelsesprøven aflagte prøver og den på grundlag heraf foretagne udnævnelse annulleres.
- 5) Sagsøgte tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

22 Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Spørgsmålet om sagens omkostninger afgøres efter gældende regler.

Realiteten

- 23 Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført fire anbringender, som Retten finder det hensigtsmæssigt at behandle i følgende rækkefølge: Først anbringendet om, at Udvalgelseskomitéen ikke har taget hensyn til, at sagsøgeren har fået adgang til at deltage i tidligere prøver, bl.a. den interne udvælgelsesprøve LA/103; dernæst, at begrundelsen for Udvalgelseskomitéens afgørelse er utilstrækkelig og forkert; som tredje og hhv. fjerde anbringende, at Udvalgelseskomitéen ikke har taget hensyn til hans faglige erfaring, og at komitéens afgørelse diskriminerer ham i forhold til andre ansøgere til udvælgelsesprøven.

Det første anbringende om, at sagsøgeren har fået adgang til at deltage i tidligere lignende udvælgelsesprøver

(udelades)

- 29 Retten bemærker, at det fremgår af Domstolens praksis, at en ansøger i tilfælde, hvor flere på hinanden følgende meddelelser om udvælgelsesprøver indeholder

enslydende adgangsbetingelser, ikke kan være genstand for en mindre fordelagtig vurdering end ved en tidligere prøve, medmindre Udvælgelseskomitéen i sin afgørelse klart angiver begrundelsen for denne mindre fordelagtige vurdering (Domstolens domme hhv. af 5. april 1979, Køber mod Kommissionen, 112/78, Sml. s. 1573, på s. 1578 ff.; og 12. juli 1989, Belardinelli mod Domstolen, 225/87, Sml. s. 2353). Denne retspraksis kan imidlertid kun lægges til grund, såfremt betingelserne for adgang til den tidlige udvælgelsesprøve var de samme eller strengere end de, der er fastsat i den omtvistede prøve (jf. Domstolens dom af 21. marts 1985, De Santis mod Revisionsretten, 108/84, Sml. s. 947, på s. 959). Det må derfor undersøges, om dette gælder for de udvælgelsesprøver, sagsøgeren har påberåbt sig.

30 For så vidt angår den interne udvælgelsesprøve LA/103 (kontorchef), som Parlamentet afholdt, bemærkes, at denne prøve afholdtes med henblik på besættelse af en anden stilling end den, der skulle besættes ved afholdelsen af den omtvistede udvælgelsesprøve. Det fremgår af en gennemgang af meddelelsen om disse to prøver, at selv om det drejede sig om to stillinger i samme lønklasse, var de med stillingerne forbundne arbejdsopgaver kun delvis sammenlignelige. De vigtigste opgaver for kontorchefen var at lede og fordele arbejdet i afdelingen. Sprogkonsulenten derimod skulle alene »bistå« kontorchefen ved ledelsen af afdelingens arbejde, men hovedsagelig på sprogområdet, og bl.a. kontrollere kvaliteten af oversættelserne, udføre revision og oversætte komplicerede tekster samt tage sig af den faglige uddannelse. Sprogkonsulentens arbejdsopgaver vedrørte altså hovedsagelig det sproglige område.

31 Denne forskel i arbejdsopgaverne fremgår også af adgangsbetingelserne til de to udvælgelsesprøver. Betingelsen om især den faglige erfaring var bredere formuleret i meddelelse om udvælgelsesprøve LA/103 end i meddelelse om udvælgelsesprøve PE/126/LA. I prøve LA/103 bestod adgangsbetingelsen alene i et krav om dokumenteret faglig erfaring på »sprogområdet, oversættelsesområdet, revisionsområdet eller terminologiområdet«. For at få adgang til udvælgelsesprøven vedrørende stillingen som sprogkonsulent krævedes der derimod faglig erfaring med »oversættelse og revision«, altså faglig erfaring på begge disse områder og ikke kun på det ene. Mens den faglige erfaring, der krævedes til stillingen som kontorchef, altså kunne være erhvervet enten i et enkelt af de fire i prøvemeditation angivne områder,

eller inden for flere af disse områder, uanset hvilke, krævedes der i meddelelsen om den omtvistede udvælgelsesprøve en erfaring på begge de angivne områder, hvoraf fremgår, at de i sidstnævnte tilfælde krævede kvalifikationer var mere specifikke end dem, der krævedes i den førstnævnte meddelelse om udvælgelsesprøve. Retten må derfor fastslå, at adgangsbetingelserne til udvælgelsesprøven med henblik på besættelse af stillingen som kontorchef hverken var identiske med eller strengere end betingelserne i meddelelsen om den omtvistede prøve.

- 32 For så vidt angår de øvrige udvælgelsesprøver, sagsøgeren deltog i, bemærkes først, at de to prøver i Parlamentet, nemlig udvælgelsesprocedure PE/26/LA og udvælgelsesprøve PE/101/LA, afholdtes for at besætte stillinger som ledende oversættere, altså klart på et andet niveau end det, der var tale om i den omtvistede prøve. Med hensyn til den almindelige udvælgelsesprøve EUR/LA/7 har sagsøgeren ikke anført noget forhold, der gør det muligt at bedømme, om denne prøve, for så vidt angår såvel niveauet af de ledige stillinger, som de respektive adgangs- betingelser, var af samme karakter som udvælgelsesprøve PE/LA/126. Endelig kan udvælgelsesprøve ØSU/LA/4/89 ikke tages i betragtning, idet den først blev afholdt i april 1989, altså efter den afgørelse, sagsøgeren har anfægtet.
- 33 Heraf følger, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at den vurdering, Udvælgelseskomitéen anlagde i sin afgørelse om ikke at give ham adgang til den omtvistede prøve, var i modstrid med den vurdering, der var blevet anlagt under tidligere udvælgelsesprøver, hvortil han havde fået adgang. Sagsøgerens første anbringende kan derfor ikke lægges til grund.

Andet anbringende vedrørende den anfægtede afgørelses utilstrækkelige begrundelse

(udelades)

- 37 Retten skal først bemærke, at artikel 42, stk. 2, i Domstolens procesreglement, der finder tilsvarende anvendelse for Retten, bestemmer, at der ikke må fremsættes nye anbringender under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Retten skal dog ex officio undersøge, om Parlamentet har opfyldt forpligtelsen til at begrunde sin afgørelse (jf. Domstolens domme af 20. marts 1959, Nold mod Den Høje Myndighed, 18/57, Sml. 1954-1964, s. 131; og af 1. juli 1986, Usinor mod Kom-

missionen, 185/85, Sml. s. 2079, på s. 2098; samt Rettens dom af 20. september 1990, Hanning, T-37/89, Sml. II, s. 463).

- 38 Retten har ved pådømmelsen af det første anbringende fastslået, at der bestod forskelle mellem de udvælgelsesprøver, sagsøgeren tidligere havde deltaget i, og den omtvistede udvælgelsesprøve, hvorfor sagsøgerens adgang til de nævnte tidligere udvælgelsesprøver ikke i denne sag indebærer en særlig forpligtelse for Udvalgelseskomitéen til at begrunde afgørelsen om ikke at give ham adgang til prøverne (jf. Domstolens domme af hhv. 5. august 1979, Kobor, 21. marts 1985, De Santis, og 12. juli 1989, Belardinelli, nævnt ovenfor).
- 39 For så vidt angår den første del af sagsøgerens anbringende, nemlig, at Udvalgelseskomitéen ikke har overholdt forpligtelsen i artikel 5, stk. 6, i vedtægtens bilag III til at begrunde sin rapport, fremhæves, at dette klagepunkt ikke angår begrundelsen i Udvalgelseskomitéens afgørelse i forhold til ansøgerne, men alene i forhold til ansættelsesmyndigheden (jf. Domstolens dom af 13. juli 1989, Caturla-Poch og de la Fuente Pascual, forenede sager 361/87 og 362/87, Sml. s. 2471). Domstolen udtalte i denne dom, at forpligtelsen til at udarbejde en begrundet rapport, når der er tale om en vurdering vedrørende de ansøgere, der er opført på egnethedslisten, skal sætte ansættelsesmyndigheden i stand til at gøre korrekt brug af sin valgfrihed. Dette forudsætter, at ansættelsesmyndigheden oplyses om, hvilke generelle kriterier der er lagt til grund af Udvalgelseskomitéen og hvordan disse er blevet anvendt på de ansøgere, der er opført på egnethedslisten. Domstolen udtalte, at det herved er tilstrækkeligt, at Udvalgelseskomitéens rapport indeholder de points, ansøgerne har opnået, og som svarer til bedømmelseskriterierne.
- 40 Når der som i denne sag er tale om afslag på at give ansøgere adgang til en udvælgelsesprøve, skal begrundelsespligten derimod sætte ansættelsesmyndigheden i stand til at vurdere, om Udvalgelseskomitéens afgørelser er uden mangler, eller om den på grund af et af Udvalgelseskomitéen begået retsstridigt forhold skal se bort fra udvælgelsesprøvens resultater og indlede en ny procedure (jf. Domstolens domme af 23. oktober 1986, Schwiering mod Revisionsretten, 321/85, Sml. s. 3199; og Hoyer mod Revisionsretten, forenede sager 322/85 og 323/85, Sml. s. 3215). Derfor bør ansættelsesmyndigheden også oplyses dels om de generelle kriterier, Udvalgelseskomitéen har fastlagt vedrørende adgangsbetingelserne, dels om hvorledes den har anvendt disse på ansøgerne.

- 41 Konkret havde Udvælgelseskomitéen i sin rapport angivet det antal års faglige erfaring, der krævedes, og præciseret, at denne skulle være behørigt dokumenteret. Ansættelsesmyndigheden kunne altså kontrollere, om de kriterier, Udvælgelseskomitéen havde fastlagt, var i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven. Komitéen havde endvidere som bilag til sin rapport vedlagt listen over de ansøgere, som ikke havde fået adgang til udvælgelsesprøven, og med en nummerbetegnelse angivet, hvilken adgangsbetingung den pågældende ikke opfyldte. Selv om rapporten ikke indeholdt en konkret vurdering af den dokumentation, den enkelte ansøger havde indgivet, var de af Udvælgelseskomitéen angivne oplysninger alligevel tilstrækkelige til, at ansættelsesmyndigheden i klagetilfælde kunne vurdere, om komitéens afgørelser om, hvilke ansøgere der kunne få hhv. ikke kunne få adgang til prøverne, var behæftet med mangler. Derfor opfyldte Udvælgelseskomitéens rapport begrundelseskravet i artikel 5, sjette afsnit, i vedtægtens bilag III.
- 42 Med hensyn til anden del af anbringendet, nemlig at pligten i vedtægtens artikel 25, stk. 2, til at begrunde enhver bebyrdende afgørelse truffet i henhold til vedtægten, gælder det efter fast retspraksis, at denne begrundelsespligt har til formål dels at give afgørelsens adressat oplysninger, der er tilstrækkelige til at fastslå, om afgørelsen er rigtig, dels at muliggøre den judicielle kontrol med hensyn til afgørelsens lovlighed (jf. f. eks. Domstolens domme af 21. juni 1984, Lux mod Revisionsretten, 69/83, Sml. s. 2447, på s. 2467; og af 13. juli 1989, Jaenicke Cendoya mod Kommissionen, præmis 10, 108/88, Sml. s. 2711; samt Rettens ovennævnte dom af 20. september 1990, Hanning, T-37/89, præmis 39).
- 43 For så vidt navnlig angår afslag på adgang til en udvælgelsesprøve, har Domstolen nærmere udtalt, at Udvælgelseskomitéen i dette tilfælde præcist skal angive, hvilke af de i meddelelsen om prøven fastsatte betingelser den pågældende ansøger ikke ses at have opfyldt (jf. f.eks. dommene af 30. november 1978, Salerno mod Kommissionen, forenede sager 4/78, 19/78 og 28/78, Sml. s. 2403, på s. 2416; og af 21. marts 1985, nævnt ovenfor, De Santis, 108/84, s. 958). Det bemærkes dog, at Udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve med et stort antal ansøgere, på grund af de hermed forbundne praktiske vanskeligheder, på det første stadium blot kan tilsende ansøgerne en meddelelse om kriterierne for og resultatet af udvælgelsen samt først give individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom (jf. senest Domstolens ovennævnte dom af 12. juli 1989, Belardinelli, 225/87). Udvælgelseskomitéen kan derfor ikke kritiseres for ved standardskrivelse af 21. november 1988 at have meddelt sagsøgeren afgørelsen om ikke at give ham adgang til prøverne, da det i skrivelsen tilstrækkelig præcist var angivet, hvilke betingelser i prøvemeditelsen sagsøgeren efter Udvælgelseskomitéens opfattelse ikke opfyldte.

- 44 I den skrivelse, formanden for Udvælgelseskomitéen tilsendte sagsøgeren den 19. december 1988 som svar på dennes anmodning om at tage hans ansøgning op til fornyet overvejelse, anførtes varigheden af den løbende og som hovedbeskæftigelse udøvede oversættelses- og revisionsvirksomhed, som komitéen havde lagt til grund ved sin afgørelse af, om ansøgernes faglige erfaring opfyldte betingelsen i meddelelsen om udvælgelsesprøven. I skrivelsen anførtes endvidere, at den dokumentation, sagsøgeren havde vedlagt ansøgningsskemaet, ikke gjorde det muligt for Udvælgelseskomitéen at fastslå, om han opfyldte de fastlagte kriterier. Disse oplysninger gjorde det muligt for sagsøgeren at sammenligne den dokumentation, han havde indgivet, med de kriterier, som Udvælgelseskomitéen havde fastlagt. Han kunne herved blive klar over, hvorfor komitéen havde fundet hans dokumentation ufuldstændig, og bedømme, om afslaget på hans ansøgning var begrundet. Det fremgår klart af de af sagsøgeren under sagen fremsatte argumenter, at han besad tilstrækkelige oplysninger til at kunne varetage sine interesser.
- 45 På dette grundlag må det fastslås, at afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve ikke er behæftet med begrundelsesmangel, hvorfor det andet anbringende ikke kan lægges til grund.

Det tredje anbringende om Udvælgelseskomitéens vurdering af sagsøgerens faglige erfaring

(udelades)

- 52 Retten finder at burde tage stilling til, om Udvælgelseskomitéen ved ikke at give sagsøgeren adgang til prøven har overskredet grænserne for det skøn, den havde i henhold til ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøve PE/126/LA, eller om den har befundet sig i en åbenbar vildfarelse ved vurderingen af sagsøgerens kvalifikationer (jf. Domstolens domme af 26. februar 1981, Authié mod Kommissionen, 34/80, Sml. s. 665, på s. 677; og af 4. februar 1987, Maurissen mod Revisionsretten, 417/85, Sml. s. 551, på s. 563).
- 53 Herved bemærkes, at det tilkom Udvælgelseskomitéen inden for rammerne af meddelelsen om udvælgelsesprøven at fastlægge sine kriterier for, hvilke ansøgere, der kunne få adgang til prøven (ovennævnte dom af 26. februar 1981, Authié, 34/80, s. 678). I denne sag er de kriterier, Udvælgelseskomitéen fastlagde, i over-

ensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven. Sagsøgeren har i øvrigt ikke bestridt komitéens afgørelse om som adgangsbetingelse til prøven at kræve erfaring med oversættelse på tre år og supplerende erfaring med revision på to år, eller i alt minimum fem års erfaring med oversættelse og revision.

- 54 Med hensyn til bedømmelsen af sagsøgerens faglige erfaring bemærkes, at der heri indgår en vurdering, der foretages på grundlag af Udvalgelseskomitéens sproglige kvalifikationer, som er nødvendige ved afgørelsen af, om sagsøgerens tidligere beskæftigelse opfylder de pågældende kriterier. Ved prøvelsen af lovligheden af denne vurdering, som hovedsagelig hører under Udvalgelseskomitéens vide skøn på området, kan Retten ikke sætte sig i Udvalgelseskomitéens sted. Retten skal alene prøve, om komitéens afgørelse er truffet på grundlag af en åbenbar vildfarelse (jf. Domstolens ovennævnte dom af 4. februar 1987, Maurissen, 417/85).
- 55 Den 1. november 1988, som var den af Udvalgelseskomitéen anvendte skæringsdato, havde sagsøgeren en dokumenteret faglig erfaring på to år og næsten ti måneder med revision og oversættelse i Parlamentet. Denne erfaring var i sig selv for kort i forhold til de af komitéen fastlagte kriterier, hvorefter der krævedes en samlet erfaring på fem år inden for de nævnte to former for virksomhed. Da sagsøgeren imidlertid under sin beskæftigelse i Parlamentet muligvis kunne anses for at have udført revision i et tidsrum på over to år, må det undersøges, om Udvalgelseskomitéen har begået en åbenbar fejl ved ikke at have sidestillet sagsøgerens tidligere faglige erfaring med erfaring inden for oversættervirksomhed.
- 56 Sagsøgeren har her navnlig anført, at hans undervisningsvirksomhed på universitetet i Rouen i tre år og en måned må anses for en erfaring med oversættelse. For så vidt angår de af sagsøgeren i dette tidsrum udførte arbejdsopgaver, fremgår det af en udtalelse, som bestyreren for universitetets Institut for Spansk Sprog tilstillede ham den 23. oktober 1985, at »hans kompetence som oversætter har medført, at han er blevet betroet stilundervisning på højeste niveau, bl.a. af ansøgere, der forberedte sig til den eksamen, som giver adgang til en lektor- eller adjunktstilling«. Det fremgår endvidere af udtalelsen, at sagsøgeren var ansvarlig for instituttets filmklub og teatertrup, ligesom han udførte forskningsarbejde og bl.a. fik offent-

liggjort en artikel om Miguel de Unamuno. Sagsøgerens arbejdsopgaver omfattede også undervisning i oversættelse til spansk, andre opgaver vedrørende undervisning i spansk sprog og kultur samt forskning på dette område. Den øvrige dokumentation, sagsøgeren har fremlagt vedrørende sin undervisningsvirksomhed, angiver alene dennes varighed, men ikke de hermed forbundne arbejdsopgaver.

- 57 Inden for rammerne af den prøvelse, Retten skal foretage af Udvælgelseskomitéens vurdering af den nævnte dokumentation, bemærkes, at det fremgår, at den dokumentation, komitéen rådede over med hensyn til sagsøgerens virksomhed ved universitetet i Rouen, vedrørte en faglig erfaring som universitetslærer, men ikke en løbende hovedbeskæftigelse som oversætter, hvilket også klart ses af selve dokumentationens ordlyd. Desuden viser dokumentationen, at de talrige arbejdsopgaver, sagsøgeren havde udført, både var mere generelle og mindre specifikke end den erfaring med oversættelse og revision, som krævedes i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Det må tilføjes, at sagsøgerens ansøgningsbilag, som Udvælgelseskomitéen har gennemgået, intet indeholder, der kan føre til en anden vurdering. Under disse omstændigheder må det fastslås, at Udvælgelseskomitéen på det indledende stadium af den i sagen omtvistede eksterne almindelige udvælgelsesprøve ikke skønnede åbenbart forkert, da den fandt, at sagsøgerens faglige erfaring fra universitetet i Rouen ikke kunne sidestilles med en faglig erfaring erhvervet ved, at ansøgeren løbende havde haft oversættelse som hovedbeskæftigelse.
- 58 For så vidt angår de stillinger, sagsøgeren tidligere har beklædt ved forskellige universiteter i Det Forenede Kongerige og i Irland, fremgår det af attesterne herom, som indgår i sagsøgerens ansøgningsbilag, at de frem for alt omhandler undervisning i spansk. Endelig fremgår det af bilagens oplysninger vedrørende bøger, som sagsøgeren har oversat, at der ikke her er tale om, at han løbende havde oversættelse som hovedbeskæftigelse. Heraf følger, at Udvælgelseskomitéen heller ikke skønnede åbenbart forkert på dette punkt.
- 59 Udvælgelseskomitéens vurdering, hvorefter sagsøgerens faglige erfaring ikke opfyldte betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, findes derfor ikke bekræftet med en åbenbar fejl. Også sagsøgerens tredje anbringende må herefter forkastes.

Sidste anbringende

- 60 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Udvælgelseskomitéen har diskrimineret ham i forhold til øvrige ansøgere til prøven. Hertil bemærkes imidlertid, at sagsø-

geren ved dette anbringende intet har fremført, hverken under den skriftlige forhandling eller i retsmødet, som giver grundlag for at bedømme, om anbringendet er holdbart. Dette anbringende kan derfor heller ikke lægges til grund (jf. Domstolens dom af 4. juli 1989, Kerzmann mod Revisionsretten, 198/87, Sml. s. 2083).

Det følger af det anførte, at sagsøgte må frifindes.

Sagens omkostninger

(udelades)

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling),

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger, herunder omkostningerne ved sagen om foreløbige forholdsregler.

Briët

Kirschner

Biancarelli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. december 1990.

H. Jung

Justitssekretær

C. P. Briët

Afdelingsformand